

פתרון גאומטרי למשוואה רבועית

חאת : נחמיה בן ברוך, הטלוויזיה הלמודית

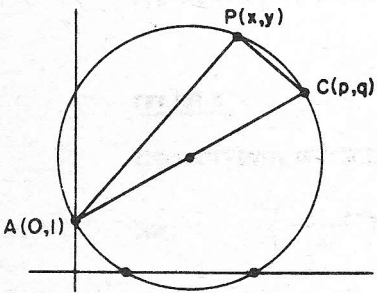
מבוא

ידה המתמטיקה מצורה לתור אחר כל הזדמנות להציג בפני תלמידיו קשר בין ענפי המתמטיקה השונים, על מנת להעמידם על האחדות היסודית של המתמטיקה.

הנה נרשא המקשר בין גיאומטריית-המישור לבין האלגברה. כשנתונה משוואה ריבועית כללית: $ax^2 + bx + c = 0, a \neq 0$, ידועים הפתרונות הגיאומטריים שלה, לפיהם מתקבלים שורשי המשוואה הממשיים: x_2, x_1 בנקודות הדיחוך של הפרבולה $y = ax^2 + bx + c$ והישר $y = 0$, או בנקודות הדיחוך של הפרבולה $y = ax^2$ והישר $y = -bx - c$.

פתרון גאומטרי אלטרנטיבי מעניין¹, המתואר להלן, מיוחס לדקרט (Descartes, 1596-1650), לקרליל (Thomas Carlyle, 1795-1881) הידוע כאחד מגדולי הסופרים הסקוטיים, אך היה גם מתמטיקאי חשוב) ואחרים.

הפתרון של דקרט וקרליל

ל נסמן ב- p ו- q את סכום ומכפלת שורשי המשוואה בהתאמה אזי

קיים: $p = \frac{-b}{a}, q = \frac{c}{a}$ והמשוואה הריבועית תירשם בצורה:

$$x^2 - px + q = 0$$

במערכת צירים קרטזית שבה נשתמש באותה יחידה לציר ה- x ולציר ה- y , נסמן את הנקודות: $A(0,1), C(p,q)$. י"ל הקטע AC כקוטר, נבנה מעגל.

טענה: שורשי המשוואה הריבועית הנתונה: x_2, x_1 מתקבלים בנקודות הדיחוך מעגל זה עם ציר ה- x .

הוכחה א'

זוית היקפית הנשענת על קוטר במעגל) $\angle AX_1C = 90^\circ$

$$\angle AOX_1 = 90^\circ$$

$\angle OAX_1 = \angle CX_1B$ נובע כי:

$\angle CBX_1 = 90^\circ$ מאוזן וגם

$\triangle AOX_1 \sim \triangle X_1BC$ דומה ל- $\triangle AOX_1$: נקבל כי:

$$(1) \quad \frac{AO}{X_1B} = \frac{OX_1}{BC} \quad \text{ולכן:}$$

לפי הציור: $OX_1 = x_1$, $AO = 1$

$$X_1B = p - x_1, \quad BC = q$$

$$\frac{1}{p - x_1} = \frac{x_1}{q} \quad \text{נציב ב-(1) ונקבל}$$

$$x_1^2 - px_1 + q = 0 \quad \text{או} \quad q = (p - x_1)x_1 \quad \text{ומכאן}$$

ולכן x_1 הוא שורש של המשוואה $x^2 - px + q = 0$.
ההוכחה ל- x_2 דומה.

הוכחה ב'

הקואורדינטות של מרכז המעגל הם $\left(\frac{p}{2}, \frac{q+1}{2}\right)$. יהיה r מחוג המעגל

$$r^2 = \left(\frac{p}{2}\right)^2 + \left(\frac{q+1}{2} - 1\right)^2 = \left(\frac{p}{2}\right)^2 + \left(\frac{q-1}{2}\right)^2 \quad \text{אז:}$$

משוואת המעגל היא לפיכך:

$$\left(x - \frac{p}{2}\right)^2 + \left(y - \frac{q+1}{2}\right)^2 = \left(\frac{p}{2}\right)^2 + \left(\frac{q-1}{2}\right)^2$$

והדיתוך עם ציר ה- x ניתן על-ידי הצבת $y = 0$ במשוואת המעגל.

$$\left(x - \frac{p}{2}\right)^2 + \left(\frac{q+1}{2}\right)^2 = \left(\frac{p}{2}\right)^2 + \left(\frac{q-1}{2}\right)^2 \quad \text{נקבל:}$$

$$x^2 - px + q = 0 \quad \text{או}$$

כלומר, המעגל חותך את ציר ה- x בנקודות שפוסקיהן שורשי המשוואה הריבועית הנתונה.

הוכחה ג'

תהא P נקודה כלשהי על המעגל. אזי $\angle APC = 90^\circ$. השיפוע של AP הוא $\frac{y-1}{x}$ ושל PC הוא $\frac{y-q}{x-p}$. לכן: $1 = -\frac{y-1}{x} \cdot \frac{y-q}{x-p}$. (מכפלת שיפועי שני ישרים מאונכים היא -1).
 מכנה משותף: $(y-1)(y-q) = -x(x-p)$.
 על-ידי כך קבלנו שוב את משוואת המעגל וכעת נמשיך כמו בהוכחה ב'.

(1) לפתרון גאומטרי זה מעלה, שבנייתו נעשית בעזרת סרגל ומחוגה בלבד בעוד שהפתרון הגאומטרי הראשון מצריך בניית פרבולה.

מקורות:

Amos Nannini: Geometric Solution of a Quadratic Equation; Mathematics Teacher, Vol.LIX, No. 7, November 1966, pp.647-649.

Peter A. Wursthorn: The Position of Thomas Carlyle in the History of Mathematics; Mathematics Teacher, Vol.LIX, No. 8, December 1966, P.757.

שבבים-עלון חורי מתמטיקה תיק מס' 2